



## **TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL**

### **KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND**

#### **1. Het verloop van de procedure**

Per e-mailbericht d.d. 21 september jl. is de heer E. Falkenburg (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen Roda JC en FC Dordrecht op 18 september jl. schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via Roda JC aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 21 september jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1<sup>e</sup> elftal van zijn club vier achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 24 september jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord. Naast en namens beschuldigde was ook de heer J. Van As, technisch directeur van Roda JC, op de zitting aanwezig.

#### **2. Vordering Aanklager**

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboog aan een tegenspeler.

De Aanklager heeft hierbij aangegeven dat uit de beelden blijkt dat beschuldigde met zijn armen in de lucht het duel is aangegaan. De Aanklager verwijt beschuldigde met name de wijze waarop hij het duel is aangegaan en de wijze waarop hij zijn armen 'in de lucht' heeft meegenomen.

De Aanklager stelt dat beschuldigde – door het duel op de wijze aan te gaan zoals uit de beelden is gebleken, namelijk met beide armen in de lucht wijd uit elkaar – hiermee het risico heeft genomen om zijn tegenspeler te blesseren. De Aanklager benadrukt hierbij dat hij gelooft dat beschuldigde niet de intentie heeft gehad om een elleboogstoot aan zijn tegenspeler te geven dan wel zijn tegenspeler te blesseren.

Volgens de Aanklager is het hierbij van belang dat het zicht van de scheidsrechter goed is geweest nu de scheidsrechter dichtbij de overtreding stond en niet door een speler op het veld in zijn zicht gehinderd werd. Daarbij is het voor de Aanklager relevant dat door beschuldiging wordt erkend dat de tegenspeler in zijn gezicht is geraakt.



De Aanklager stelt op grond van de verklaring van de scheidsrechter, de – op zitting gegeven verklaring – van beschuldigde en de – op zitting getoonde – beelden dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het aan hem ten laste gelegde feit, te weten het geven van een elleboog.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de Aanklager acht geslagen op de Richtlijnen, zoals genoemd in artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal. De Aanklager heeft besloten de eis op zitting niet te verhogen. Voornoemde ligt gelegen in het feit dat de Aanklager een onvoorwaardelijke uitsluiting van vier wedstrijden waarvan één wedstrijd voorwaardelijk passend vindt. Daarnaast vindt de Aanklager het logisch dat beschuldigde op zitting verweer heeft gevoerd waarbij hij heeft aangegeven dat hij nooit de intentie heeft gehad om de tegenspeler bewust een elleboog te geven. De Aanklager heeft voorts in acht genomen dat beschuldigde geen noemenswaardige registratie op zijn strafkaart vermeld heeft staan.

### **3. Verklaring van beschuldigde**

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat geen sprake is geweest van het geven van een elleboog aan een tegenspeler. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf.

Beschuldigde stelt zich op het standpunt dat hij tijdens het aangaan van het duel met zijn arm inderdaad zijn tegenspeler heeft geraakt. Echter, volgens beschuldigde is sprake geweest van een botsing waarbij beschuldigde niet wist waar hij de tegenspeler raakte. Volgens beschuldigde is de kwalificatie 'het geven van een elleboog' een bewuste handeling waarbij het de intentie van een speler is om de ander een elleboog te geven. Beschuldigde stelt dat hier geen sprake van is geweest. Op basis van de door beschuldigde ingebrachte beelden – waaronder een soortgelijk duel in dezelfde wedstrijd – stelt beschuldigde dat dit soort duels in voetbalwedstrijden worden uitgevochten. Volgens beschuldigde zijn dit 'mannelijke' duels die thuishoren op het voetbalveld, waarbij echter nimmer de intentie is om een tegenspeler te blesseren. Zo verwijst beschuldigde ook naar de beelden van een ander moment in de wedstrijd waarbij hij zelf in een duel aan zijn hoofd werd geraakt.

Volgens beschuldigde worden de armen altijd gebruikt om jezelf af te zetten en de lucht in te gaan om zodoende bijvoorbeeld een bal te koppen. Beschuldigde geeft hierbij aan dat het echter zo is geweest dat door een ongelukkige samenloop van omstandigheden beschuldigde en zijn tegenspeler precies op een ander punt – dan het uiteindelijke kopduel – met elkaar in aanraking kwamen, waardoor de arm van beschuldigde het gezicht van de tegenspeler raakte. Met betrekking tot het nemen van een risico bij het aangaan van een duel, stelt beschuldigde dat spelers bij het aangaan van een duel altijd een risico nemen om een ander te blesseren, bijvoorbeeld met het hoofd als een speler een bal wil koppen.

Beschuldigde is het dan ook niet eens met de beschuldiging 'het geven van een elleboogstoot' en erkent wel dat hij wellicht onbesuisd het duel is aangegaan. Volgens beschuldigde wordt onbesuisd het duel aangaan hem echter niet tenlastegelegd. Met andere woorden, beschuldigde stelt dat hij door de Aanklager van een gedraging wordt beschuldigd welke hij niet heeft begaan.

Beschuldigde verzoekt op basis van voorgaande om vrijspraak.



#### **4. Bewezenverklaring**

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler, bewezen.

De bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De verklaringen van de scheidsrechter, de heer L. Gerrets, kort en zakelijk weergegeven:

“(…)

*Tijdens dit kopduel zie ik de arm van de heer Falkenburg boven eigen schouderhoogte krachtig naar achteren zwaaien waarbij de elleboog naar is gericht. Tijdens het zweefmoment naar de bal/tegenstander in de lucht is de arm boven eigen schouder hoogte en breed geplaatst, wanneer het daadwerkelijke duel plaatsvindt land de elleboog van de heer Falkenburg met kracht in het aangezicht van het slachtoffer.*

*Door op deze gevaarlijke wijze dit duel aan te gaan met de elleboog in ene punt gericht naar de tegenstander en het met kracht naar achteren bewegen van de elleboog brengt de heer Falkenburg de gezondheid van de tegenstander ernstig in gevaar.*

*Ook overschrijd het op deze wijze aangaan van het duel de noodzakelijke moeite van een kopduel, en wordt er een ernstig risico aanvaard richting de tegenstander. De inzet van de arm is onnodig buitensporig.*

(…)”

- De op zitting vertoonde beelden;
- Het verweer van beschuldigde op zitting.

#### **5. Bespreking van het verweer en strafmaatmotivering**

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van een gewelddadige handeling, begaan door beschuldigde. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig(e) (inzet) kan worden aangemerkt.

##### *Gewelddadige handeling*

Op grond van de Spelregels Veldvoetbal, Laws of the Game, 2020/’21, is sprake van een gewelddadige handeling als een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is. Een speler die, niet in strijd om de bal, opzettelijk een tegenstander of enig ander persoon, op het hoofd of in het gezicht slaat met zijn hand of arm, maakt zich schuldig aan een gewelddadige handeling, tenzij de hoeveelheid kracht die werd gebruikt verwaarloosbaar is.

Volgens de Tuchtcommissie is het voldoende om tot een bewezenverklaring te kunnen komen als sprake is van ‘voorwaardelijk opzet’. Van voorwaardelijk opzet ten aanzien van een bepaald gevolg is sprake als de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden.

Volgens de Tuchtcommissie is – zoals door de Aanklager gesteld – op basis van de feitelijke omstandigheden hiervan sprake.



Gelet op de verklaring van beschuldigde en de op zitting vertoonde beelden is de Tuchtcommissie van mening dat de beschuldigde wist c.q. had moeten weten dat de tegenspeler in de buurt was. Desondanks is hij – zo blijkt uit de beelden – het duel aangegaan door – eerst – met zijn armen – wijd en breed – de lucht in te gaan. Door op deze wijze het duel aan te gaan, terwijl hij wist of kon weten dat de tegenspeler ook naar de bal toe zou komen, aanvaardde hij daarmee de aanmerkelijke kans dat hij zijn tegenspeler zou raken en zou blesseren.

Vaststaat dat beschuldigde de tegenspeler heeft geraakt. Weliswaar is door de Tuchtcommissie geen opzet vastgesteld, maar heeft beschuldigde, door op deze wijze het duel aan te gaan, het risico aanvaard de tegenspeler te blesseren. Volgens de Tuchtcommissie was de kans op een blessure van de tegenstander in dit geval dan ook aanmerkelijk en heeft beschuldigde deze kans aanvaard.

Op basis van het bovenstaande, is de Tuchtcommissie van oordeel dat de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig(e) (inzet) kan worden aangemerkt nu beschuldigde – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – de noodzakelijke inspanning ver heeft overgeschreden en hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht.

De Tuchtcommissie komt daarom tot het oordeel dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

#### *Strafmaat*

Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van beschuldigde en met hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie is sprake van een gewelddadige handeling, maar is er geen sprake van een 'klassieke elleboog'. De Tuchtcommissie zal de Aanklager niet volgen in de op zitting gehandhaafde eis vanwege de aard van de handeling. Immers, de Tuchtcommissie is van mening dat in dit geval sprake is van voorwaardelijk opzet. Op de beelden is waar te nemen dat beschuldigde kort voor de overtreding louter zicht had op de bal en niet precies wist waar de tegenstander zich bevond. De Tuchtcommissie slaat ook acht op de – beperkte – strafkaart van beschuldigde.

De Tuchtcommissie zal daarom de straf beperken op de na te vermelden wijze.

#### **6. De beslissing**

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. Beschuldigde is terzake van voornoemde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 24 september 2020 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1<sup>e</sup> elftal van zijn club drie achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Roda JC.

Aldus beslist op 24 september 2020 door dhr. mr. J.H. van der Velden, voorzitter, dhr. mr. B. de Groot en dhr. mr. D. van den Brink, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.